

forrige afsnit, ikke medfører, at den pågældende kurator generelt er inhabil i selskabstømningsager. Derimod er han naturligvis afskåret fra at behandle den sag, hvori hans partner figurerer som tidligere rådgiver.

Styrelsen har i den aftale, som er indgået med kuratorerne, indsat et vilkår, hvorefter en kurator ikke på egen hånd kan træffe bestemmelse om opgivelse af en erstatningssag. Kompetencen hertil er styrelsens.

Styrelsen følger endvidere spørgsmålet løbende og vil anmode skifteretten om at afsætte en kurator, hvis der under behandlingen af erstatningssagerne afdækkes forhold, som viser at han må anses for inhabil.

Jeg finder, når dette sammenholdes med advokaters egen interesse i at undgå habilitetsproblemer, at de skadelige virkninger af eventuelle interessekonflikter er afværget. Der er derfor skabt grundlag for, at afviklingen af selskabstømningsagerne kan ske på en måde, som er både praktisabel og betryggende.

Told- og Skattestyrelsen har til brug for besvarelsen af spørgsmålet om Advokatrådets bestræbelser for at sikre, at god advokatskik efterlevs på området indhentet en udtalelse fra rådet. Det oplyses i udtalelsen, som vedlægges (ikke optrykt her), at reglerne om god advokatskik indeholder særlige bestemmelser om interessekonflikter. Bestemmelserne er ikke specielt møntet på selskabstømningsagerne. Advokatrådet henviser endvidere til konkurslovens § 238, hvorefter ingen må handle som kurator, hvis vedkommende er en af skyldnerens nærtstående eller er afhængig af skyldneren, eller hvis der som følge af kurators interesse i sagens udfald eller af andre grunde er tvivl om vedkommendes upartiskhed i det foreliggende spørgsmål.

Advokatrådet peger endelig på, at de specifikke regler i konkurslovens § 238 går forud for reglerne i »god advokatskik« om interessekonflikter.

Jeg vedlægger en liste over de advokater, der er udpeget som kuratorer i konkursboerne efter de tømte selskaber. (Ikke optrykt her).

ne hæfte, nr. 16, for folketingsåret 1997-98, 2. samling, sluttede. Svaret vil, når det fremkommer, blive optrykt i Folketingstidende 1998-99. Spørgsmålet lyder således:

Spm. nr. S 781

Til statsministeren (9/7 98) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Finder statsministeren det acceptabelt, at der efter 3 år ikke er givet endelig svar fra statsministeren på spørgsmål om, hvorvidt regeringen vil rejse erstatningssag mod Kammeradvokaten for hans ansvarspådragende rådgivning i forbindelse med Spar-Nord-sagen?«

Begrundelse

Det er en hån mod Folketinget, at vigtige politiske spørgsmål – særligt hvis de er politisk ubehagelige for regeringen – i flere tilfælde har haft en svartid på flere år. Der henvises senest til økonomiministerens svarfrist på spørgsmålet om tavshedspligt og aktindsigt i den finansielle sektor. Disse svar var også flere år undervejs. I foranstående spørgsmål handler det om statsministerens manglende vilje til at besvare spørgsmål. Der henvises i øvrigt til nedenstående oversigt over spørgsmål stillet af Kirsten Jacobsen til statsministeren vedrørende Spar-Nord-sagen.

§ 20-spørgsmål:

- 1994-95: spørgsmål nr. S 2381 og S 2382 stillet den 17. august 1995
- 1995-96: spørgsmål nr. S 237 stillet den 25. oktober 1995 og nr. S 1381 stillet den 12. februar 1996
- 1996-97: spørgsmål nr. S 1767 og S 1768 stillet den 21. marts 1997
- 1997-98, 2. samling: spørgsmål nr. S 312 stillet den 30. april 1998.

Udvalgsspørgsmål (PØU):

- 1997-98, 1. samling: spørgsmål 43 stillet den 15. december 1997
- 1997-98, 2. samling: spørgsmål 1 stillet den 27. marts 1998.

Ikke besvaret spørgsmål

Spørgsmål nr. S 781 var ikke besvaret den 9. oktober 1998, da redaktionen af det sidste grøn-